

[Christmas Møller.]

derfor gaa ud fra, hvis den højtærede Minister ikke vil svare mig yderligere, at Forholdet former sig saaledes, at man ikke misbruger den Nedskæring paa 450 000 Kr. ved at tage Pengene fra andre Konti, men at man, i det Øjeblik det viser sig, at denne Nedskæring ikke kan holde, da ved Tillægsbevilling maa sætte disse Bevillinger i Vejret.

Jeg skal derefter vende mig til den højtærede Statsminister. Den højtærede Statsminister var, som det altsaa er Skik, tilfreds med sig selv og sine og utilfreds med Forgængerne; den højtærede Statsminister var overordentlig glad ved den stærke og inderlige Forbindelse mellem Socialdemokrater og Radikale og talte med den Haan, som kun den virkelige Kender, om jeg saa maa sige, kan have, om løsagtige Forbindelser. Den højtærede Statsminister har jo fra 1924 til 1926 selv været inde i en saadan, og fra 1929 vilde han det ikke mere. Og han talte da om en løsagtig Forbindelse som den, der havde været i 1926—29 mellem de Konservative og Venstre.

Nu skal jeg indrømme den højtærede Statsminister, at i den Samvirken, som da fandt Sted, var der en Gang imellem en af Parterne, som gik udenom; det var, om jeg saa maa sige, naar den højtærede Statsminister fristede. Dette skal jeg indrømme ham. Men jeg tror, at den højtærede Statsminister skal lade være at tale om, hvem der var underkuet i Perioden 1926—29. Thi det ved jo alle, at den Agitation gaar paa to Melodier: naar det er Venstremænd, man taler med, var det Højre, der regerede, og naar det er Konservative, man taler med, var det Venstre. Saaledes har denne Agitation jo altid været.

Den højtærede Statsminister havde i øvrigt ikke saa forfærdelig mange Bemærkninger at gøre til mig. Den højtærede Statsminister talte om det Vejforslag, som tre Partier i dette høje Ting var blevet enige om. Det ærede Medlem Hr. Ulrich har allerede gjort Statsministeren opmærksom paa de Fejltagelser, han har gjort sig skyldig i. Jeg vil yderligere sige til den højtærede Statsminister, at jeg er ganske enig med ham i, at i det Øjeblik en Overenskomst er sluttet paa den Maade, at man i dette Ting spørger Medlemmer i det andet høje Ting, om det er Mening, at man vil gennemføre et Forslag, saa maa man selvfølgelig gennemføre det; en Overenskomst skal holdes. — Det vil den højtærede Statsminister ogsaa faa Syn for i dette Tilfælde.

Dernæst talte Statsministeren om So-

cialdemokratiet og dets vældige Fremgang ved Valgene, hvordan dette Parti ustandseligt er gaaet frem, havde været i den voldsomste Fremgang i Perioden fra 1920 til 1929. Det synes næsten altid, som om de Herrer ikke ved det; derfor kan jeg forstaa, at den højtærede Statsminister maa opfriske Erindringen derom. Det er jo ikke noget nyt for os andre; vi er ganske klar over, at Socialdemokratiet er blevet en vældig Magtfaktor herhjemme.

Den højtærede Statsminister har jo ogsaa Ret i, at andre Partier har kunnet lide svære Nederlag. Det radikale Venstre tabte 70 000 Stemmer i 1920, Venstre tabte 50 000 i 1924, vi tabte 40 000 i 1929. Saaledes kan Vilkaarene gaa op og ned. De eneste, der har Kløene til gode, er Statsministeren og hans Parti, og de kommer jo ogsaa nok en Gang, maaske ikke i 1930—31; maaske skal vi slide ham til 1933, men saa er han da heldigvis ogsaa sikker paa dem.

Naar man nærmere ser paa den Udvikling, der har været fra 1920 til 1929, saa ligger Forholdene dog konservativt set ikke værre end, at i 1920 havde vi 216 000 Stemmer og i 1929 to Hundrede nogle og tredive Tusind Stemmer, og vi kan saamænd sætte dette ved Siden af det andet Oppositionspartis Stilling. Men at den højtærede Statsminister glæder sig, næsten svulmer, det er der jo ikke noget at sige til.

Det var egentlig kun med Hensyn til Forsvarsspørgsmaalet, at Statsministeren havde Bemærkninger at gøre til mig, og den højtærede Minister oplyste herunder, at naar Venstres og Socialdemokratiets Repræsentanter var sammen til hemmelig Forhandling, behandlede de Herrer hinanden som gentlemen; og det nærer jeg jo heller ikke Tvivl om — det gør de ikke altid, naar de er herinde, tør jeg nok antyde. Men det vil jo sige, at begge de to Partiers ledende Mænd har en Celestin- og Floridor-Tilværelse, een her i Folketingsalen og en anden, naar gentlemen'ene mødes til hemmelige Forhandlinger, Nattemøder maaske oven i Købet, skjult langt herfra.

Saa sagde den højtærede Statsminister, at det var dog underligt, at vi ønskede Besked om disse Samtaler. Han var ikke langt fra at sige, at det næsten var, at man ønskede at blande sig i Ting, som ikke kom en ved. Ja, jeg ved dog ikke. Om de Samtaler, som er ført mellem Konservative og Venstre inden Valget i 1929, har Offentligheden faaet fuld Besked, ikke